Lietas Nr. 11088290212
Lietas arhīva Nr. K29-0491-14/8

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2014.gada 14.aprīlī

Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas

tiesnese B.Jakobsone,

ar sekretāri S.Garanču un tulku O.Ušicki,

piedaloties prokurorei V.Džeņevai,

atklātā tiesas sēdē Rīgā, Lomonosova ielā 10, izskatīja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta 1.daļas un

k o n s t a t ē j a:

/pers. B/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), un proti:

/pers. B/ 2012.gada 3.decembrī laika posmā no plkst. 12.00 līdz plkst. 16.00, atrodoties viens pats dzīvoklī Nr.39 pēc adreses /adrese/, izmantojot apstākli, ka dzīvokļa īpašniece /pers. C/ no dzīvokļa izgāja un nevarēja novērot viņa darbības, zādzības nolūkā, mantkārīgu tieksmju vadīts, paņēma /pers. C/ piederošo portatīvo datoru „Asus" ar lādētāju Ls 429.99 vērtībā, zelta auskarus Ls 30 apmērā un naudu (monētas pa 1-10 santīmiem) kopsummā par Ls 50. Turpinot savas noziedzīgās darbības vērstas uz svešas mantas nolaupīšanu, /pers. B/ ar minēto mantu no dzīvokļa, t.i. no notikuma vietas aizgāja, lai ar nozagto mantu izrīkotos pēc saviem ieskatiem. Tādējādi, /pers. B/ slepeni nolaupīja /pers. C/ piederošo mantu Ls 509.99 vērtībā.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta 1.daļā.

Tiesas sēdē /pers. B/ savu vainu viņam inkriminētās zādzības izdarīšanā, kas kvalificēts pēc Krimināllikuma 175.panta 1.daļas, atzina pilnībā, nožēloja izdarīto un solīja laboties un turpmāk noziedzīgus nodarījumus neizdarīt, kā arī piekrita atlīdzināt cietušajai /pers. C/ nodarītos materiālos zaudējumus pilnā apmērā un atvainojās par izdarīto.

Ņemot vērā to, ka lēmums par /pers. B/ saukšanu pie kriminālatbildības un lēmums par lietas nodošanu tiesai pieņemts, ievērojot Kriminālprocesa likuma 405.panta un Kriminālprocesa likuma 413.panta prasības, apsūdzībā norādīti visi apsūdzētajam inkriminētā nodarījuma faktiskie apstākļi, kas nosaka viņa darbību juridisko kvalifikāciju pēc Krimināllikuma 175.panta 1.daļas, ko tiesa atzīst par pareizu, un to, ka visas /pers. B/ inkriminētās darbības, kas atbilstoši Krimināllikuma 7.panta 3.daļai klasificējamas kā smags noziegums, pilnībā apstiprinās ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā, un tiesai nerodas šaubas par celtās apsūdzības pamatotību un /pers. B/ vainīgumu, kā arī ņemot vērā to, ka apsūdzētais tiesas sēdē pilnībā atzina savu vainu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, kam neiebilda arī prokurore un cietusī /pers. C/, krimināllieta tika izskatīta bez pierādījumu pārbaudes tiesas izmeklēšanā, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499.panta nosacījumiem.

Pārbaudot apsūdzētā /pers. B/ personību noskaidrots, ka viņš dzimis /datums/Rīgā, LR pilsonis, personas kods /personas kods/, ar pamatizglītību, neprecējies, dzīvo nereģistrētā laulībā un pēc paša teiktā apgādā civilsievas nepilngadīgo bērnu, strādā gadījuma darbus, pēc paša teiktā šobrīd strādā kā strādnieks uzņēmumā, kur taisa plastmasas kastes, agrāk sodīts 4 reizes, pēdējais pamatsods, kas piespriests ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 20.februāra spriedumu, izciests arestā Šķirotavas cietumā no 2013.gada 23.jūlija līdz 2013.gada 1.augustam-14 aresta dienas, papildsoda- policijas kontrole uz 1 gadu 5 mēnešiem un 1 dienu- termiņš beidzies 2013.gada 28.augustā, sodāmība nav dzēsta, deklarētās dzīvesvietas nav, faktiski dzīvo /adrese B/, narkologa un psihiatra uzskaitē neatrodas, narkologa novērošanā atradies no 2000.-2004.gadam sakarā ar Dg. Epizodiska ļaunprātīga anti FOV tablešu lietošana.

Par /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta 2.daļu uzskata par iespējamu atzīt to, ka viņš vainu noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina un nožēloja izdarīto.

Par /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta 1.daļas 1.punktu uzskatāms tas, ka zādzību viņš izdarījis nedzēstas sodāmības laikā, kas veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam, tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta 2. un 3.daļu, ņem vērā /pers. B/ izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, ar to radīto kaitējumu un tā apmēru, apsūdzētā personību, kā arī vienu viņa atbildību mīkstinošo un vienu atbildību pastiprinošo apstākļus, bez ievērības neatstājot arī to, ka /pers. B/, izmantodams savas tiesības uz sadarbību ar tiesu un piekrizdams pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, vienkāršojis tiesas procesu un veicinājis kriminālprocesisko attiecību ātrāku noregulēšanu.

Izvērtējusi minēto, tiesa, piekrītot prokurores viedoklim, atzīst, ka apsūdzētajam /pers. B/ par izdarīto noziegumu sods nosakāms Krimināllikuma 175.panta 1.daļas sankcijas robežās neilga brīvības atņemšanas soda veidā, apmērā, ko lūdza prokurore.

Tiesa uzskata, ka, izvērtējot /pers. B/ juridisko biogrāfiju un par viņa dzīvesveidu noskaidroto, lai arī /pers. B/, kurš agrāk 4 reizes tiesāts par dažāda rakstura noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu, par ko sodāmība nav dzēsta, tiesai solīja laboties un turpmāk neizdarīt noziedzīgus nodarījumus, tiesa neuzskata par iespējamu šiem solījumiem ticēt un noteikt /pers. B/ ar brīvības atņemšanu nesaistītu vai mazāku sodu, un nāk pie secinājuma, ka agrāk piespriesto sodu mērķis nav sasniegts un /pers. B/ joprojām nav labojies un stājies uz likumpaklausīga pilsoņa dzīves ceļa.

Tiesa uzskata, ka /pers. B/ patreizējās tiesiskās apzinās līmenis neatbilst tam, lai viņš sodu izciestu sabiedrībā, jo, tiesas ieskatā, ir pamats uzskatīt, ka /pers. B/, neskatoties uz to, ka viņam brīvībā esot bijis algots darbs un tātad arī iespēja naudas līdzekļus iegūt legālā veidā, tomēr ir tendēts uz noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu un viņam piemīt tieksme savas vajadzības pēc naudas līdzekļiem apmierināt noziegumu izdarīšanas ceļā, par ko liecina fakts, ka inkriminēto zādzību /pers. B/ izdarīja ne vien nedzēstas sodāmības laikā, bet arī uz to brīdi neizciesta pamatsoda-piespiedu darbi un papildsoda-policijas kontrole- laikā, kas liecina par to, ka /pers. B/ nav izpratnes par likumu ievērošanas nepieciešamību un kritikas pret izdarītajām noziedzīgajām darbībām.

Tādēļ tiesa ir pārliecināta, ka tikai apsūdzētā brīvības ierobežošana, izciešot brīvības atņemšanas sodu cietumā, var apturēt viņa noziedzīgās tieksmes, kas samērojot šo /pers. B/ tiesību aizskārumu ar sabiedriskās drošības interesēm, ir attaisnojams un pie konkrētajiem apstākļiem pieļaujams sods, kā arī atbilstošs ne vien soda represīvo, bet arī preventīvo mērķu sasniegšanai.

Bez tam, alternatīva soda-piespiedu darbs- piemērošanu /pers. B/ tiesa uzskata par neiespējamu vēl arī tādēļ, ka, tiesas ieskatā, pastāv ticama varbūtība, ka /pers. B/ izvairīsies no tā izciešanas, jo arī viņam ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 20.februāra spriedumu iepriekš piespriesto piespiedu darbu uz 70 stundām viņš neizcieta un tas ar tiesas 2013.gada 7.marta lēmumu tika aizstāts ar arestu uz 14 dienām, ko /pers. B/ pavadīja Šķirotavas cietumā.

Tā, kā uz tiesas dienu ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2012.gada 20.februāra spriedumu noteiktās policijas kontroles termiņš /pers. B/ ir beidzies jau 2013.gada 28.augustā, tiesas ieskatā, nav pamata pie galīgā soda noteikšanas /pers. B/ piemērot Krimināllikuma 45.panta 4.daļu un Krimināllikuma 51. un 52.panta nosacījumus.

Vadoties no Kriminālprocesa likuma 22.pantā deklarētā kriminālprocesa pamatprincipa par tiesībām uz kompensāciju par radīto kaitējumu, kas nosaka, ka personai, kurai ar noziedzīgu nodarījumu radīts kaitējums, ņemot vērā tās morālo aizskārumu, fiziskās ciešanas un mantisko zaudējumu, tiek garantētas procesuālās iespējas morālas un materiālas kompensācijas pieprasīšanai un saņemšanai, tiesa atzīst, ka cietušai /pers. C/ ir tiesības no apsūdzētā pieprasīt un saņemt materiālo zaudējumu kompensāciju.

Izvērtējusi lietas apstākļus, tiesa nāk pie secinājuma, ka materiālo zaudējumu kompensācijas pieteikums LVL 509,99 apmērā, kas konvertējot saskaņā ar Padomes noteikto maiņas kursu atbilst 725,66 *euro,* un ko tiesas sēdē uzturēja un no /pers. B/ lūdza piedzīt cietusī /pers. C/, atzīstams par pamatotu un apmierināmu, minēto zaudējumu summu, ko veido cietušajai nozagto un neatgriezto mantu kopējā vērtība, piedzenot no /pers. B/ cietušās labā ar šo spriedumu, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 353.panta 1.daļu.

Pēc sprieduma spēkā stāšanās atceļams /pers. B/ piemērotais drošības līdzeklis-policijas uzraudzība, lai pārtrauktu turpmāku neattaisnotu iejaukšanos personas dzīvē.

Lietiskie pierādījumi, t.i. divas gaišas daktoplēves, kas aploksnē pievienotas krimināllietas materiāliem, pēc sprieduma spēkā stāšanās iznīcināmi.

Ņemot vērā iepriekš minēto, pamatojoties uz Krimināllikuma 175.panta 1.daļu, kā arī uz Krimināllikuma 46., 47., 48.pantiem, un vadoties no Kriminālprocesa likuma 499., 511.-514.pantiem, tiesa

n o s p r i e d a:

Atzīt /pers. B/, personas kods /personas kods/, par vainīgu Krimināllikuma 175.panta 1.daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem.

Cietušās/pers. C/ materiālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu apmierināt un piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, cietušās /pers. C/ labā ar noziedzīgo nodarījumu radītos materiālos zaudējumus 725,66 (septiņi simti divdesmit pieci komats 66) *euro* apmērā.

Pēc sprieduma spēkā stāšanās atcelt /pers. B/, personas kods /personas kods/, piemēroto drošības līdzekli-policijas uzraudzība.

Lietiskos pierādījumus, t.i. divas gaišas daktoplēves, kas aploksnē pievienotas krimināllietas materiāliem, pēc sprieduma spēkā stāšanās iznīcināt.

Spriedumu daļā par tiesas piespriesto sodu, kompensāciju vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt desmit

dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns tiesas spriedums sastādīts un tiesas kancelejā pieejams no 2014.gada 28.aprīļa.

Tiesnese B.Jakobsone